

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoP/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213223286
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213223286.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členov senátu Mgr. Fedora Benku a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. L., narodený XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Dunajská Streda, dieťa rodičov: matka - J. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom V. X, XXX XX V., zastúpená: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o., so sídlom Turčianska 16, 821 09 Bratislava a otec - O. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. G. XXXX, XXX XX H., zastúpený: JUDr. Daniel Drenka, advokát so sídlom Ventúrska 18, 811 01 Bratislava, o návrhu matky maloletého na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8P/113/2013-169 zo dňa 30. januára 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výživného m e n í tak, že otec je p o v i n n ý s účinnosťou od 18.11.2013 platiť na maloletého O. výživné po 60,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nedoplatku na zročnom výživnom m e n í tak, že za čas od 18.11.2013 do 30.01.2014 má otec maloletého dlh na zročnom výživnom v sume 92,48 eura, ktorý je povinný zaplatiť splátkach po 5,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním otca zveril maloletého O. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok I). Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého mesačne v sume 50,- eur vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc 18.11.2013 (výrok II). Za obdobie od 18.11.2013 do 30.01.2014 má pritom otec dieťaťa dlh na výživnom 67,41 eura, ktorý je povinný splatiť v mesačných splátkach po 5,- eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok III). Upravil ďalej styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený s dieťaťom sa stretávať každý nepárny týždeň v roku od piatka 15.00 hod. do nedele do 17,00 hod., v každom párnom roku počas vianočných sviatkov, v každom nepárnom roku počas veľkonočných sviatkov, v každom párnom roku počas jarých prázdnin v trvaní jedného kalendárneho týždňa, v každom roku počas letných prázdnin v stanovenom rozsahu s tým, že v určenom čase otec maloletého od matky prevezme v mieste trvalého bydliska maloletého dieťaťa a v stanovenom čase ho odovzdá matke. V určenom čase je maloletý oprávnený zdržiavať sa s otcom na území Slovenskej republiky alebo na území ktoréhokoľvek štátu Európskej únie bez predchádzajúceho súhlasu matky s tým, že otec bude matku informovať na území ktorého členského štátu Európskej únie sa bude maloletý s

otcom zdržiavať. V inom štáte je maloletý oprávnený zdržiavať sa s otcom na základe predchádzajúceho súhlasu matky (výrok IV). Napokon rozhodol o trovách účastníkov tak, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania (výrok V). Svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že rodičia spolu dlhšiu dobu nežijú, pričom od novembra 2012 platí otec na maloletého sporadicky výživné v sume 50,- eur mesačne. Matka sa o dieťa riadne stará a má podmienky na jeho ďalšiu výchovu. Preto súd zveril dieťa do osobnej starostlivosti matky (s čím napokon otec súhlasil), keď nebol dôvod na iné výchovné prostredie. Návrh matky na určenie výživného od 01.06.2013 súd nepovažoval za dôvodný a výživné určil od podania návrhu, teda od 18.11.2013, pretože matka v konaní nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné výživné určiť spätne a nielen od podania návrhu. Nepreukázala, že v uplatnení nároku na výživné od mája či júna 2013 by jej bránili vážne dôvody, pre ktoré návrh na určenie výživného nemohla podať skôr. Čo sa týka výšky výživného, toto určil sumou 50,- eur mesačne a nie 200,- eur mesačne, ako sa domáhala matka. Maloletý má v podstate bežné výdavky na stravu, bývanie, školu, dochádzku do školy, záujmovú činnosť, ktoré súd považoval za odôvodnené. Matka maloletého je živnostníčka. V roku 2012 mala čistý príjem 1.691,55 eura, za rok 2013 mala celkový príjem z podnikania 2.440 eur. Je vydatá, jej manžel má čistý mesačný príjem 1.048,40 eura. Z manželstva sa jej dňa 30.03.2009 narodilo maloleté dieťa. Matka ako kaderníčka - živnostníčka musí pravidelne uhrádzať výdavky na sociálnu poisťovňu (133,- eur), zdravotnú poisťovňu (55,- eur), náklady na cestovné (118,79 eura). Čo sa týka otca maloletého, jeho príjem predstavuje priemerne 199,- eur mesačne. Je tiež živnostník, musí splácať výdavky na sociálnu poisťovňu (133,- eur), ďalej zdravotnú poisťovňu (55,- eur), telefóny (2x po 50,- eur mesačne), pričom partnerka otca, matka jeho druhého dieťaťa poberá rodičovský príspevok v sume 223,- eur mesačne. Obaja rodičia platia mesačne splátky úverov a náklady na svoje vlastné domácnosti, ako aj úvery. S prihliadnutím na majetkové pomery rodičov uložil otcovi povinnosť platiť na dieťa výživné po 50,- eur mesačne. Zohľadnil, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov nielen vtedy, ak je dobrá, ale aj v prípade, ak je horšia. Maloletý má bežné výdavky, ktorými je predovšetkým strava, bývanie, škola, dochádzka do školy, záujmová činnosť, i keď jeho potreby by si vyžadovali výživné vo vyššej sume, pomery otca nie sú veľmi priaznivé, nemá vysoký príjem, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť a preto nie je možné stanoviť výživné vo vyššej sume ako 50,- eur, keďže by to bolo nad jeho možnosti. Preto súd v tejto časti návrh matky považoval za dôvodný a nad sumu 50,- eur ide o návrh nedôvodný. Maloletý je dieťaťom vo veku necelých 10 rokov, tento vek si vyžaduje celodennú osobnú starostlivosť, ktorú mu poskytuje matka a týmto sa podieľa na výžive maloletého dieťaťa. Keďže výživné bolo určené od podania návrhu, teda od 18.11.2013 a otec na dieťa prispel tohto času len 2x sumou 27,13 eura, vznikol mu nedoplatok na zročnom výživnom v sume 67,40 eura, od čoho bolo potrebné odpočítať uhradené sumy a stanoviť otcovi nedoplatok, ktorý bude splácať v primeraných splátkach. Pokiaľ sa týka styku otca s maloletým, súd ho upravil v rozsahu tak, ako to navrhla matka a keďže s týmto rozsahom súhlasil i otec i kolízny opatrovník, tento styk je v záujme maloletého dieťaťa. Maloletý má právo aj na styk s rodičom, ktorému nebol zverený do osobnej starostlivosti. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 24, § 36, § 62, ods. 1, § 75, § 77 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z.. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého a to čo do výšky výživného stanoveného súdom prvého stupňa. Argumentovala, že súd prvého stupňa pri rozhodnutí náležite nezistil skutkový stav ohľadom majetkových pomerov a celkovej životnej úrovne otca. V konaní bolo preukázané, že životná úroveň otca nie je taká, ako sám tvrdil. Otec žije v spoločnej domácnosti so synom G. i s jeho novou partnerkou s tým, že mesačne vynakladá na potreby tohto dieťaťa minimálne sumu 100,- eur, pričom voči druhému synovi si od mája 2013 vyživovaciu povinnosť neplnil. Otcovi nič nebráni, aby sa zamestnal, prípadne mal viac zamestnaní a nenechával potreby maloletého O. len na matke, ktorá tieto vyčísliila sumou 400,- eur mesačne a musí ich znášať sama. Preto žiadala, aby odvolací súd určil otcovi povinnosť platiť výživné spolu vo výške 200,- eur a nie ako stanovil súd prvého stupňa len v rozsahu 50,- eur mesačne. Rozhodovacia právomoc súdu pritom nemôže byť založená len na jednostrannom tvrdení otca, že nie je schopný platiť viac, pričom na svoje druhé dieťa vo veku necelých dvoch rokov vynakladá 100,- eur mesačne, avšak potreby a odôvodnené výdavky na maloletého O., ktorý bude mať 10 rokov, sú neporovnateľne vyššie. Preto nesúhlasila so stanovenou výškou výživného, keďže ho považuje za minimálne a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu matky v plnom rozsahu vyhovie a otcu zaviazne prispievať na dieťa sumou 200,- eur mesačne a dlžné výživné prizná 01.06.2013 do 30.09.2013 vo výške 264,- eur a za obdobie od 01.10.2013 do 31.01.2014 vo výške 745,74 eura otec uhradí do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne vyjadril, odvolaniu matky navrhol vyhovieť.

Otec maloletého sa k odvolaniu matky písomne vyjadril. Nesúhlasil s tým, aby bolo výživné priznané späťne, pretože matka nepreukázala, že k uplatneniu výživného od 01.05.2013 alebo 01.06.2013 jej bránili vážne dôvody. Nič jej nebránilo v tom, aby podala návrh na súd, tento podala až 18.11.2013, preto nie je dôvod priznávať výživné od iného dátumu. Čo sa týka vynakladania sumy 100,- eur na potreby maloletého G., s takýmto tvrdením nesúhlasí. Otec žije so svojou priateľkou v jednej domácnosti i so synom G.. Má nízky príjem, ťažké obdobia im pomáhajú preklenúť i rodičia. Výdavky na maloletého G. pritom vynakladá otec so svojou priateľkou spoločne a taktiež im pomáhajú rodičia. Preto vyjadrenia matky, že otec vynakladá viac finančných prostriedkov na maloletého G., ako na maloletého O., nie sú pravdivé. Pritom rodina matky dieťaťa žije vyšším životným štandardom ako on so svojou rodinou. Ak by súd stanovil otcovi výživné 200,- eur mesačne, s vysokou pravdepodobnosťou by sa dalo predpokladať, že takto vysoké výživné by nebol schopný platiť, neustále by bol v omeškani, čo by mohlo mať za následok nútený výkon rozhodnutia a jeho ďalšie problémy s platením výživného. Uzavrel, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil jeho majetkové a celkové pomery, vyššia výška výživného ako stanovená súdom prvého stupňa by bola nad jeho možnosti a nebol by si schopný zabezpečiť ani svoje vlastné živobytie a živobytie pre dieťa, ktoré má spolu s partnerkou v starostlivosti. Matka maloletého žije na vyššej životnej úrovni a uhrádza nákladnejšie potreby ako otec maloletého. Preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania otec maloletého (§ 201, 204 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie v celom napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 2 písm. a) OSP), keďže ide o vec, o ktorej je možné začať konanie i bez návrhu (§ 212 ods. 2 písm. a) OSP), prejednal postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok je dôvodné v napadnutej časti zmeniť (§ 220 OSP). Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, keďže vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem a nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania.

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 8P/113/2013 je úprava práv a povinností rodičov k maloletému O. L., narodenému XX.XX.XXXX. Rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, preto súd prvého stupňa dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, otcovi stanovil povinnosť počnúc dňom 18.11.2013 platiť na dieťa výživné po 50,- eur mesačne, rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom ku dňu rozhodnutia súdu a upravil styk otca s maloletým.

V odvolacom konaní sa matka svojím odvolaním domáha určenia povinnosti otcovi platiť výživné v sume 200,- eur mesačne od 01.06.2013, keďže suma stanoveného výživného 50,- eur mesačne je vzhľadom na odôvodnené potreby dieťaťa nízka a nedostatočná. Tiež počiatok zvýšenej vyživovacej povinnosti navrhuje stanoviť od 01.06.2013, nie až od podania návrhu 18.11.2013, preto odvolaním je napadnutý (výrok II. a III. rozsudku, ako aj závislý výrok o trovách konania).

Úlohou odvolacieho súdu je posúdiť, či súd prvého stupňa stanovil správne počiatok i výšku výživného otca k maloletému, teda odvolaním je napadnutý druhý i tretí výrok rozsudku a na tom závislý výrok o trovách konania účastníkov (výrok V).

Poskytovanie výživy rodičov voči mal. deťom je v rodine celkom bežné a obvyklé. Rodina žijúca s mal. deťmi hospodári z práce či podnikania nadobudnutými finančnými prostriedkami podľa svojho uváženia tak, aby si pre svoje potreby zabezpečila bývanie, stravovanie, ošatenie členov rodiny a tiež kultúrne, športové či spoločenské uplatnenie. Možnosti rodiny sú pritom závislé od zárobkových a majetkových pomerov, za ktorej situácie sa potom prednostne zabezpečujú bežné každodenné potreby a pokiaľ

zostanú finančné prostriedky, je možné pristúpiť k zabezpečeniu širších, pre zdravý rozvoj každého člena domácnosti prospešných potrieb. Iná je situácia, ak manželia spoločne nežijú a tak dochádza k rozdeleniu rodiny, pričom mal. deti zostávajú v bezprostrednej výchove a opatere jedného z rodičov. Tu nastupuje vyživovacia povinnosť druhého rodiča, pričom je potrebné vychádzať z jeho zákonom stanovenej povinnosti, aby prispieval na výživu svojho dieťaťa podľa svojich možností a schopností, pričom sa prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa stará o spoločnú domácnosť. Prihliadne sa tiež na odôvodnené potreby dieťaťa (§ 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine).

Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného dieťaťa, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. Ďalej sú odôvodnené potreby ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného, ako aj vymedzením rozsahu výživného pri jednotlivých druhoch vyživovacej povinnosti. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

V prejednávanej príhode maloletý O., narodený XX.XX.XXXX je dieťaťom vo veku takmer 10 rokov (v čase stanoveného počiatku výživného - 18.11.2013, vo veku 9 rokov). Ukončil tretí ročník základnej školy, od septembra 2014 nastúpi do štvrtého ročníka základnej školy. Do školy dochádza, keďže navštevuje Základnú školu v Y.. Okrem školských povinností sa venuje hre na klavíri. Maloletý má zdravotné problémy, trpí dyslexiou a dysgrafiou, má diagnostikovaný šelest na srdci. Matka preukázala rozpis výdavkov maloletého na školu za školský rok 2013-2014 v celkovej sume 182,60 eura. Maloletý žije v domácnosti s matkou, ktorá má založenú novú rodinu.

Matka maloletého je živnostníčka, v roku 2012 mala čistý príjem 1.691,55 eura, za rok 2013 mala príjem z podnikania 2.440,- eur. Manžel matky H. Z. dosahuje u svojho zamestnávateľa C. C. C. a.s. čistý mesačný zárobok 1.048,40 eura. Dňa 30.03.2009 sa v z ich manželstva narodil maloletý H.. V domácnosti matky teda žije jej terajší manžel, maloletý O. a maloletý H.. Matka pracuje ako kaderníčka v L., kam denne dochádza.

Otec maloletého je živnostník, pôsobí v oblasti stavebníctva. Žije so svojou priateľkou, ktorá je na materskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok 223,- eur mesačne. Z ich vzťahu sa dňa 06.07.2012 narodil maloletý G.. Otec maloletého uviedol, že v roku 2012 mal príjem zo živnosti 3.980,- eur, základ dane 2.388,- eur, v roku 2013 bol príjem nižší, cca 3.500,- eur, výdavky nevedel bližšie uviesť.

Obaja rodičia ako živnostníci majú výdavky na sociálne poistenie, zdravotné poistenie, obe rodiny splácajú úvery a znášajú náklady na prevádzku domácnosti a rodiny. V domácnosti matky žijú dve maloleté deti, v domácnosti otca jedno maloleté dieťa, avšak počet vyživovacích povinností na strane oboch rodičov je rovnaký, otec platí na maloletého O. výživné, pravidelne sa s dieťaťom stretáva, kde v domácnosti otca má maloletý O. vytvorené všetky podmienky pre to, aby tento kontakt s otcom i naďalej nerušene prebiehal a otec sa i týmto spôsobom podieľa na výchove i na výžive maloletého O.. I túto skutočnosť bolo potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletému O., keďže rozsah jeho styku s maloletým je upravený široko.

Čo sa týka zárobkových možností a schopností oboch rodičov, tu je potrebné uviesť, že na strane otca sú lepšie zárobkové možnosti a schopnosti, ktorý v roku 2012 mal brutto príjem 3.980,- eur, matka celkový príjem 2.582,19 eura, u otca bol základ dane 2.388,- eur, u matky 1.691,55 eura. Obdobne je tomu i v roku 2013, kedy matka mala celkový príjem z podnikania 2.440,- eur a otec uviedol sumu 3.500,- eur.

Na druhej strane pomery v rodine matky sú priaznivejšie v porovnaní s pomermi v rodine otca, keďže jeho priateľka je na materskej dovolenke, no manžel matky je zamestnaný s príjmom 1.048,40 eura mesačne.

Pretože maloleté dieťa bolo zverené do opatery matky, ťažisko vyživovacej povinnosti je na otcovi. Otec má celkom dve vyživovacie povinnosti. S maloletým O. sa pravidelne stretáva, i v napadnutom rozsahu

bola uskutočnená široká úprava styku otca s dieťaťom. I touto formou sa otec pravidelne podieľa na uhrádzaní potrieb dieťaťa.

Čo sa týka počiatku stanovenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému, súd prvého stupňa vychádzal z ustanovenia § 77 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine, keďže výživné pre maloleté dieťa možno priznať odo dňa začatia konania a iba ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, možno toto priznať i spätne. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že matka v konaní nepreukázala existenciu takýchto dôvodov, ktoré by svedčili v prospech určenia výživného od 01.06.2013. Matka nepreukázala existenciu žiadnych dôvodov a v konaní žiadne ani zistené neboli. Nebolo preto možné vyhovieť takémuto návrhu matky a určiť výživné spätne, ale len od podania návrhu. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

Čo sa týka výšky výživného, odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil odôvodnené potreby maloletého O., ako i možnosti a schopnosti povinného.

Maloletý O. je školopovinným dieťaťom, preto bolo potrebné zohľadniť jeho čo i len najzákladnejšie náklady, ktoré matke vznikajú v súvislosti s návštevou školy, ako aj jeho každodenným živobytím. Maloletý do školy denne cestuje (40,- eur), v škole matka platí pravidelné poplatky 66,- eur za tri mesiace, t.j. 22,- eur mesačne, dieťa chodí na klavíra bicie, čo je 10,- eur mesačne, zdravotná starostlivosť (cca 20,- eur mesačne), školské potreby cca 10,- eur mesačne, ostatné výdavky v škole (vreckové, desiata a iné) 15,- eur mesačne, ošatenie a ostatné nevyhnutné potreby pre dieťa cca 20,- eur mesačne a iné. Toto sú len minimálne - t.j. základné a nevyhnutné výdavky pre dieťa.

Príjem dieťaťa doposiaľ predstavuje mesačné výživné od otca, rodinné prídavky 23,10 eura a od 01.02.2014 23,52 eura mesačne, čiastočne dobrovoľne sa otec podieľa na týchto výdavkoch realizáciou styku a čiastočné náklady musí uhrádzať i matka, keďže dieťa sa už nenachádza v jej bezprostrednej starostlivosti.

Preto prihliadnuc na najnutnejšie odôvodnené potreby maloletého (cestovné do školy, poplatky v škole, školské potreby, klavír, zdravotná starostlivosť, strava, ošatenie) ako i na príjem dieťaťa, ktorý má maloletý zaplatením výživného i poskytnutím rodinných prídavkov doposiaľ 23,10 eura, čiastočný príspevok matky, preto výživné otca, na ktorého strane je ťažisko v zabezpečovaní výživy, resp. odôvodnených potrieb maloletého, bolo potrebné stanoviť vyššou sumou. Odvolací súd prihliadol na to, aké sú tie najzákladnejšie odôvodnené potreby maloletého, na druhej strane bolo dôvodné zohľadniť možnosti a schopnosti otca a preto odvolací súd stanovil otcovi povinnosť platiť na dieťa výživné od 18.11.2013 sumou 60,- eur mesačne za podmienok stanovených v napadnutom rozsudku.

Čo sa týka nedoplatku na zročnom výživnom, v tejto časti bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, keďže tento vychádzal z výživného v sume 50,- eur, toto bolo zvýšené na 60,- eur. Preto k nedoplatku za čas od 18.11.2013 do 30.01.2014 bolo potrebné dopočítať zvýšené výživné za alikvotnú časť mesiaca november 2013, t.j. 5,07 eura a za mesiac december a január po 10,- eur, teda nedoplatok celkom činí 92,48 eura, ktorý otec uhradí za podmienok stanovených v napadnutom rozsudku.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Preto odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 221 ods. 3 OSP s použitím § 146 ods. 1 písm. a) OSP, pretože došlo k zmene rozsudku súdu prvého stupňa, preto bolo potrebné nanovo rozhodnúť aj o trovách tohto konania.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.